

Reaali Poiss

TALLINNA REAALKOOLI AJALEHT

NUMBER 5 (54) OKTOOBER/NOVEMBER 2004

Täna lehes:

Õpetaja arvamus e-koolist

lk 2

10-ndikele mütsid pähe, 11-ndikele sõrmused sõrme!

lk 3

Millega saab tunni-väliselt koolis tegeleda?

lk 4

Kohtumine suur-saadikuga

lk 3, 6

Müra segab väikeste õppetööd

lk 7

...ja palju muud huvitavat!

Kui kaheteistkümnendikud riiki kukutasid

Oeh, jälle üks unine hommik, kohe nii unine, et esimesse tundi paar minutit hilinen. Niiviisi veidi uimaselt klassi hiilides, läheb sootuks meelest, mis tähtpäevaga tegemist on. Alles siis, kui ajaloo tund kummaliselt ruttu läbi saab, meenub äkitselt tõsiasi - täna on ju õpetajate päev.

Paistab, et seekord on abiturientid korraldanud koolisisesest riigipöörde. Vahetunnisringivaadates avastan, et kooli sisekujundusse on osavalt sulatatud punast sümboolikat. Siin-seal seisavad vennasvabariikide lipud (huvitav, kuidas ma suutsin esimesse tundi suundudes neid mitte märgata), üksik punane loosung kutsub üles järjekordsetele sotsialistlikele vägitegudele ning peatrepil jälgivad õpilasi kullipilgul Nõukogude Liidu Kommunistliku Partei

peasekretärid, kelle portreed teise ja kolmanda korruse vahelise trepimademe aknalaudu ehivad. Isegi koolimajas ringi liikuv Reaali Vaim on kommunistlikult punane.

Teisel vahetunnil saan ma oma kartusele kinnitust. Nende kooliseinte vahel on Eesti Vabariik kukkumas. Veel mängitakse aulasse kogunenud õpilastele ja õpetajatele vabariigi hümn, mille kaasalaulmine alguses eriti vedu võtta ei taha ja sini-must-valge lipp viiakse ruumist välja. Hetk vaikust ja kõlab Nõukogude Liidu hümn, mille saatel marsitakse saali koos punalipuga, mis trikoloori koha võtab. Kui tunnikell taas heliseb, on meil juba uue korra õpetajad.

Tundides ei pöörata uuele riigikorrale aga erilist

tähelepanu, ei saa öelda et keegi parteitarkusi prooviks õpetada. Matemaatikas valgestatakse meid valemitest lumehelveste kohta, inglise keeles näidatakse õpetlikku filmiklassikat ja vene keeles ei tehta suurt nagu midagi. Meelde jäävaimaks kujuneb kindlasti muusikatund, kus kaks erkiotsmanlikku õpetajat, oma suure eeskujul eluloo lahkamise kõrvalt meid kõigest väest ka karaket laulama ärgitavad. Peale pisikest veenimistööd see neil ka õnnestub. Kellelt aga tundides lõbusasti viidetud aeg riigipöört meelest ei viinud, saab lohutust söögipakkides olnud kapitalistliku välimusega kõrrejoogilt ja kohukeselt. Midagigi vanade aegade meenutuseks.

Lõpuks kogunetakse siiski taas aulasse. Näidatakse filmijuppi, mis arvatavasti pajatab võimuvahetuse tagamaadest ja jagatakse diplomeid kõige tublimatele. Üks riigipöörde eestvedajaid, kelle suured mustad vuntsid kohe kuidagi ees seista ei taha, peab kõne õpetajaameti keerukusest ja avaldab austust kõigile õpetajaile, kes päevast päeva seda tööd teha jaksavad. Punane lipp võetakse kaenlasse ja viiakse minema, rahvuslipp saabub oma vanale kohale tagasi. Eesti Vabariik Tallinna Reaalkoolis on taastatud ja õpetajate päev selleks korraks läbi.

Jaksu, jõudu ja pikka meelt kõigile õpetajatele maailmas!

Õpetajate päeva direktor peab kõnet punalipu all

Siim Tõniste 11b

Paljude jaoks on sügis väga masendav aastaaeg: lehed langevad maha, tänavad on pori täis ja ilmad lähevad külmaks. Õues on paha käia ja seega tuleb toas istuda, kus on mõnusalt soe ja kuiv. Samuti võib tegeleda erinevate meeldivate asjadega: telekast lemmiksarja vaadata, arvutimänge mängida, messengeris lobiseda ja sõprade-tuttavate pilte netist otsida. See on väga tore, et kaasaajal on palju vaba aja sisustamise võimalusi, et ei pea tegevuse leidmiseks koduuksest-ki väljuma ja telekapult laual, klaviatuur käpa all ning pirukas peos on ju tore elada. Tekib küsimus: Mis võiks veel parem olla? Vastame: kõik muu.

Seebikatest ei saa informatsiooni, mis sulle eriti midagi juurde annab, arvutimängude oskus ei ole tulevikus elus vajalik, messengeris võib öid läbi istuda ja oma silmad ära rikkuda saades vastu vaid suhtlemisvajaduse rahuldumist. Sellise elustiiliga ei jõua just eriti kaugele.

Väga palju kuuleme igal pool lauset: ela nii, nagu oleks iga päev su viimane. Loomulikult enamus juhtudel ei ole käesolev päev su viimane ja seega keegi nii ei mõtle ka. Aga kui mitte ühelgi päeval, nädalal ja kuul midagi enda jaoks korda ei saada, langeb peagi igavasse rutiinisse ellu ning varsti ei viitsi ja ei oskagi midagi ette võtta. Aga see teeb ema murelikuks, mis teeb omakorda isa õnnetuks. Siis muutuvad ka õnnetuks su naabrid, nende koer ja nende naabrite koer. Sellist paha lugu keegi ei tahaks....

Jõuame välja aktiivsuse juurde. Milleks see? Kas on vaja kogu aeg ringi siblada ja ühest kohast teise joosta? Teeb see õnnelikuks? Arvame, et teeb. Need samad askeldajad on endaga väga rahul. Sellest tuleneb ka nende kõrge enesehinnang, sest nad teavad, et on suutelised palju korda saatma ja see tekitab hea tunde. Alati, kui midagi hästi läheb, on tuju hea. Lisaks kodustele tegemistele on võimalus nii palju asju järgi proovida ja mitmel pool ennast täiendada. Ja millal on selleks parem aeg kui just praegu? Leia endale mõni huvitav tegevus või hobi, mis sulle meeldib ja kasulik on. Ela nii, et iga päeva lõpus saad endale öelda, et oled teinud täna neid asju, mis sulle meeldivad ja pole aega raisku minna lasknud.

Reaali Poiss õnnitleb

Marelle Silland	03.okt
Villu Raja	06.okt
Lilian Kravtsenko	10.okt
Nora Mals	17.okt
Igor Kaasik	19.okt
Irene Pukk	23.okt
Tiia Luuk	25.okt
Piret Otsa	31.okt
Aita Ottson	01.nov
Ene Saar	12.nov
Toomas Toomra	14.nov
Tairi Tamme-Amjärv	20.nov
Mõttus Anu	28.nov

Mängu ilu

Järgnevad kirjaread kirjutasin ajalehe toimetuse esindaja palvel ja neis esinevad üksnes minu isiklikud seisukohad.

Ma ei ole arvutifänn. Ei ole sellepärast, et arvan arvutita hakkama saavat. Arvutit kasutan aga palju ja julgen end suhteliselt oskuslikuks arvutikasutajaks pidada, vähemalt pedagoogide seas. Arvutit kasutan neil puhkudel, mil arvuti kui töövahend võimaldab mul kiiremini ja korrektsemalt oma tööd teha, näiteks õpematerjale valmistada.

Ma ei ole e-kooli fänn. Ei ole sellepärast, et ma pole aru saanud selle vajalikkusest ja kasulikkusest. Ma ei mõista, miks koolibürokraatiaga, mis teatud mähus paratamatu on, tegelemine peab nüüd nii palju aega võtma. Bürokratia ja loovus pole sõbrad, sest bürokraatia aheldab loovuse. Aga mida on Reaalkoolis loovuseta peale hakata? Ööbikud ju puuris ei laula. Loomulikult kasutan ma e-kooli iga päev, sest soovin siin veel töötada. Tõtt öelda ei taha ma seda sõna väga suhugi võtta, sest need sõnad, mis minu suust e-kooli kasutamise ajal välja on paiskunud, ei kannata enamasti trükimusta, ja neid on ehk rohkemgi, kui slaavi päritoluga kalamees pärast priske kala konksu otsast pagemist lendu laseb.

Ma olen Reaalkooli fänn. Siiski veel, veidi veel. Sest arvan, et oma klassiga alustatud tee tuleb lõpuni käia.

Ma polnud kümmekond aastat mänginud ühtegi arvutimängu, sest pean seda aja raiskamiseks. Terve eelmise õppeaasta aga mängisin ja jätkan ka käesoleval. Mängu nimi on e-kool. Ilus mäng?

Kahtlemata pole süga-

vat mõtet e-kooli kohta arvamus avaldada, sest otsus e-koolist Tallinna Reaalkoolis on ju õppenõukogus demokraatial põhineva hääletuse tulemusena kinnitust saanud. Demokraatia vastu ei taha ma astuda, sest pooldan demokraatiat, mõistan, et vähemus peab alluma enamusele. Aga kas nii rumala inimese, kes ei mõista, millise helge tuleviku poole peaks e-kool meid viima, koht on Reaalkoolis?

Tean, et kui katus läbi laseb, tuleb seda parandada. On põhjus, mida kõrvaldada, on eesmärk, milleni jõuda. Selleks tuleb tublisti tööd teha ja vaeva näha, kuid enamasti tasub see ära. Selge eesmärk võimaldab hinnata ka tulemust, ükskõik milline see on. Ja kui pärast esimest tugevat vihmasedu katus läbi ei lase, on töö hästi tehtud. Niisiis oli eesmärk, oli töö, oli tulemus. Milline osa Reaalkooli "katusest" polnud vettpidav? Ehk mida peaks e-kool paremaks muutma? Ma ei ole ka sellest aru saanud. Olen aru saanud, et riigieksamite tulemused on väga olulised ja kooli juhtkond on võimalikult headest tulemustest tõsiselt huvitatud. Üldjuhul ka abiturientid, sest paraku sõltub ju nende edasine elutee suuresti riigieksamil kogutud punktidest. Meie abiturientide tulemused riigieksamil on senini väga head olnud. Ilma e-koolita. Olen olnud nelja järjestikuse lennu ühe klassi juhataja. Väärt klassid on olnud ja on ka praegune. Pärast aastast e-koolis mängimist ei saa ma aga kuidagi väita, et oleksin e-koolita praeguse klassiga suures raskustes. Küll olen aga raisanud mõttetult aega, lisaks ei saanud ma e-koolist tingituna klassiga koos õp-

peaasta lõpuaktusele minna. Esimest korda 28 aasta jooksul. Aga see on ju püha ürituse taustal tühine. Pisasjadel pole ju tähtsust, või siiski on? Käesoleval aastal on meie õppurid saavutanud erakordselt häid tulemusi rahvusvahelistel aineolümpiaadidel.

Neist mitte ühegi teed tippu pole sillutanud e-kool. Mida peaks e-kooli rakendamine Reaalkoolis parandama? Minu arusaamist mööda pole keegi seda selgelt välja öelnud. Kas meil on võimalik näiteks kolme aasta pärast analüüsida e-kooli tulemuslikkust? Kuidas seda aga teha, kui pole selget eesmärki, mida parandada, kuhu jõuda?

Arvan, et koolielu üheks võtmeküsimuseks on usaldamine. Usaldust aga masin ei tooda.

Midagi veel ma vähemalt enda arvates mõistan. Mõistan, et e-kooli rakendamise vajalikkus sõltub teatud määral kooliastmest. Olen aru saanud, et e-kooli põhiline sihtgrupp on koolilaste vanemad. Klassis, mida ma juhendan, oli eelmisel õppeaastal 38 õpilast, üksnes kuue vanemad olid e-kooli kasutajad. Mõistan, et e-kooliga liitumine tähendab ka kooli juhtkonnale suurt lisatööd. Loomulikult juhul, kui e-kool nende loojate poolt seatud eesmärgi täidab. Aga tihti ei täida. Näiteks polnud veel 23. septembril võimalik e-kooli õpilaste hindeid anda, sest puuduvad nimekirjad.

Arvan, et e-kooli jaoks sobib vanasõna – palju käre, vähe villa.

Jaak Saukas, füüsika-õpetaja ja 11^b klassi juhataja

Reaal mängis jälle jalgpalli

Eelmises lehes lõppes artikkel ajal mil Reaal oli võidulainel ning ees ootamas helge tulevik kesklinna finaali näol, kus vastaseks Tallinna Tõnismäe Reaalkool. Siis toimus aga sündmuste käigus järsk ning traagiline pööre. Finaali normaalaeg lõppes 1:1 viigiga, sellele järgnes koheselt penaltiseeria ja me saime 4:2 penaltitega pähe. Penaltiseeriast rääkides ei saa me aga üle ega ümber Oliver Nääsist. Nagu juba kadunud Oa Tom ütles, et teist niivõrd täpse varba, tehniliselt perfektse ja täpselt värava keskele suunatud pitsvindiga meest maailmas ei ole kui meie Oliver Nääs. Samaväärseid oskusi penaltide lüüa ning pallimurul elegantselt tegutseda omab tänapäeva mängijatest vaid legendaarne eesti koondise tipuründaja Vjatšeslav "alati mööda" Zahovaiko. Taaskord hakkasid reaallikad nahkpera taga ajama oktoobris, kui algasid Tallinna koolinoorte meistrivõistluste finaalmängud. Nagu juba traditsiooniks said finaalmängudele edasi ning kuulusid Reaaliga ühte alagruppi mingid venelased Koplist, mingid venelased Lasnamäelt, mingid venelased Mustamäelt pluss veel mingid venelased. Mängud läksid pahasti. Niipalju siis see aasta jalgpallist. Täname omalt poolt kõiki fänne, põidlahoidjaid, sponsoreid, perekondi, muidu toetajaid ning eriti Vello "tringel-trangel" Märgipuud.

Ove Kangur 12b

Kümnendikele pandi mütsid pähe

Kooli sünnipäeval, 29.septembril, toimus kümnendike jaoks veel üks väga tähtis üritus - saime pähe Reaalkooli mütsid, mis on nüüd juba kuldsete sakkidega.

Kui olime Pudireas Reaali Poisi ette oma kohadele kõndinud, rääkisid huvihuht Piret Otsa ja direktor Gunnar Polma meile, mis tähtsus on koolimütsidel ja nende kandmisel. Saime teada, kui tähtsal kohal seisab mütside kandmine ajaloos. Nimelt, kui sõja ajal vene võimud Reaali Poissi maha hakkasid võtma, pidi kooli juhtkond ukseid lukku panema, et vihased reaallikad ei läheks tagajärgedele mõtlemata välja kuhu mahavõtmist takistama. Siiski Reaali Poisi platsist mööda minnes kergitasid reaallikad mütsi koha suunas,

Kümnendikud mütsse kätte saamas

kus oli seisnud Poisi kuhu, tuues võimudele ettekäändeks, et pea sügeles vms. Meil on aga võimalus kanda auge ja täiesti legaalselt oma mütsi ja kergitada seda kuhu suunas, mis kenasti püsti seisab. Olgem selle üle uhked ja näidakem, et Reaalkoolis õppimine on meile auasi!

Maili

Sõrmuste pidu

Nagu meie koolis juba tavaks saanud, toimus ka sel aastal 11. klassidele sõrmuste kätteandmise tseremoonia. Sel aastal leidis sündmus aset veerandi lõpus, 22. oktoobril Purmani villas.

Tseremoonia hakkas väikese hilinemisega pihta umbes kolmveerand 9 õhtul ja kulges traditsioonide kohaselt. Saali keskele oli asetatud laud, kus põlesid valged küünlad ja klasside esindajad tõid sisse rapiirid sõrmustega. Kui 121. lend oli end enam-vähem ringi koondanud ja sõrmused olid karikasse valatud, hakkas toostiring, mille käigus sai öeldud väga ilusaid, sageli tabavalt humoorikaid soove tervele lennule.

Pärast seda oli väike paus, mille käigus pidi iga klass

ette valmistama näidendi nõutud teemal, et sõrmused kätte lunastada. Kui ka näidendid olid esitatud, oligi aeg õhtu tähtsündmuseks - sõrmuste kätteandmiseks. Kuigi õpetajatel oli raskusi küünlavalgusel sõrmuse sisse graveeritud nime lugemisel, jõudsid kõik sõrmused siiski õnnelikult omanikuni. Sõrmuste imetlemise ja üksteise õnnitlemisega saigi õhtu pidulik osa läbi. Pidul jätkus tantsu ja lennukaaslastega tutvumise tähe all ning oligi jälle üks etapp siin koolis selja taga.

Lise-Lotte Lääne 11b

Kui me suursaadikul külas käisime

Kolmapäeval, 29. septembril kell 18.00 toimus teadusega ja teaduse arendustegevusega seotud inimestele vastuvõtt uue, alles augustis Eestisse määratud Ameerika suursaadiku, Aldona Zofia Wos 'I kodus.

Külaste enamuse moodustasid põhiliselt juhtivteadlased nii Eestist kui ka välismaalt. Vastuvõtule olid kutsustud ka Tallinna Reaalkooli 10^a klassi õpilased Aile Keskel ja Maria Vita ning 8^a klassi õpilane Marek Karm koos õpetaja Imbi Hennoga. Meid kutsuti sinna seoses eduka osalemisega rahvusvahelises õpilaste keskkonna- ja teadusprogrammis GLOBE. Vastuvõtul osales ka Tallinna Reaalkooli vilistlane, akadeemik Mihkel Veiderma, kes lõpetas meie kooli 1948 aastal. Praegu on ta tuntud keemiateadlane ning ta lubas tulla meile kooli keskkonnast rääkima, kui meil soovi on.

Me tutvusime erinevate inimestega, kellega vestlesime teemal "GLOBE programm", näiteks miks me seal osaleme, kas kavatseme tulevikus teadustööga tegeleda, teha keskkonnamõõtmisi jms. Ameerika Ühendriikide suursaadik soovitas meil tublisti õppida ja enda tulevik teadusega siduda. Ta soovitas meil minna USA-sse õppima, aga pärast jälle Eestisse tagasi tulla ja elu siin edendada.

Meie jaoks oli vastuvõtt suurepärase innustus ka tulevikus õpilasuuringutööde ja teadusega tegeleda.

Aile Keskel 10^a

Kodutütred

Aeg & koht: kokkuleppel rühmaga

Juhendaja: Piret Otsa

Sihtgrupp: 8-18a. tüdrukud

Kodutütred on üleestiline organisatsioon 8-18aastastele tüdrukutele, kes on korralikud ja ausad, hindavad sõprust ja armastavad koos tegutseda. Iganädalastele kokkusaamistele, kus õpitakse vajalikke elutarkusi, järgnevad telkimised, matkad, laagrid ja ka ühisüritused Noorte Kotkaste organisatsiooniga. Mõlemad on Kaitseliidu eriorganisatsioonid.

Piret Otsa

Bridžiklubi

Aeg: reedeti peale 7. tundi

Koht: klass 106

Juhendaja: Juhan Kobin

Sihtgrupp: Reaalkooli õpilased ja nende sõbrad, kes on huvitatud arendavast seltskonna kaardimängust bridžist.

Bridž on mõtlemist arendav kaardimäng, mida mängitakse nii mõttespordina kui ka lõbusa seltskonnamänguna. Bridžiklubi alustas ametlikult tegevust 3 aastat tagasi õpilaste algatusel. Peale reedete rutiinsete mängimiste, toimuvad meil ka laagrid. Nt. jaanuaris käisid külas Saaremaa Ühisgümnaasiumi bridžimängijad, suviti käime Pärnu Suveturniiril, kus toimuvad Eesti noorte meistri-võistlused turniiribridžis, 5.-6. novembril toimus selle aasta esimene laager. Kõik, kes tunnevad, et tahaksid bridži õppida ja sellega tegeleda, võtke ühendust Lauri Kaldamäega (11b).

Maili

Segakoor

Aeg: kolmapäeviti peale seitsmendat tundi, kell 14.35

Koht: muusikaklass 107

Juhendaja: Eve Karp

Sihtgrupp: musikaalsed gümnaasiumiõpilased (erandina ka nooremad)

Segakoor on Reaalkoolis eksiteerinud juba väga pikka aega ja selle olemasolu on iseenesest mõistetav. Samuti on viimasel ajal loomulik, et koor esineb väga hästi vabariiklikel koolikooride konkurssidel, kust viimane aasta toodi koolile B-kategooria I koht. Kooris on välja kujunenud ka oma traditsioonid: iga aasta rebased teevad laululaagris pannkooke vanematele, aasta lõpus seotakse koorist lahkujale 'suled

sappa'. Koor esineb iga aasta kooli jõulupeol ja korraldab kevadel spetsiaalse muusikalise kevadkontserti. Samuti esineb aasta läbi erinevatel kooli üritustel/aktustel. Kui toimub laulupidu, siis võetakse sealt ka osa. Kui oled hea laulja ja ei ole veel koolikooris, aga soovid seal laulda, siis võta ühendust õp. Eve Karbiga, kes teeb väikese ülekuulamise ja otsustab koori sobivuse üle.

Elo

Kunstiring

Aeg: kolmapäeviti 15.00-17.00, võimalik omal vastutusel kauem olla

Koht: kunstiklass (ruum 111)

Juhendaja: Jutta Soans-Laanpere

Sihtgrupp: kõik Reaalkooli kunstihuvilised inimesed

Kunstiring on Reaalkoolis üsna viimase aja nähtus, kuid siiski on selle liikmed on iga-sugustel konkurssidel saavutanud üsnagi märkimisväärsed tulemusi. Ringis valitseb väga

vaba õhkkond, kedagi ei sunnita millekski. Muidugi on igal ringi kohtumisel teema, mille põhjal võib kunsti teha, aga võib ka lihtsalt vabateemaga tegelda. Ringi tegevus ei ole tasuline, aga väikese lisatasu eest (25 krooni veerandis) saab iga kord küpsiseid ja teed. Ka kunstiarvete raha võetakse selle lisatasukese seest. Kunstiringi on oodatud kõik, kes tahaks oma vabast ajast kunstiga tegeleda. Eriti on oodatud kõik gümnaasiumiõpilased.

Tiiu Lind 10^a

Korvpall poistele

Aeg: keskolil on

laupäeviti 21.30 treening

Koht: 21. koolis

Juhendaja: Andres Sõber

Sihtgrupp: kõik, kes vähegi oskavad korvpalliga midagi teha

Põhimõtteliselt on korvpallitreeningud Reaalkoolis kogu aeg toimunud, kuid kunagi varem pole olnud nii suurepärase võimalust olla Eesti ühe parima treeneri treeningutel! Siinkohal kutsume uutest kümnnendikest trenni neid, kes arvavad, et nad oskavad mängida korvpalli! Tulge ja näidake end!

Erik Mäe 11^c

Korvpall tüdrukutele/ neidudele

Aeg: on kokkuleppimisel õpetajaga

Koht: arutamisel veel, aga arvatavasti Eesti Näituste saal

Juhendaja: Andres Sõber

Sihtgrupp: tüdrukud põhikoolist ja keskkoolist, kes oskavad mängida korvpalli

Eelmistel aastatel käisime ise niisama koos mängimas ja treenimas nii, nagu heaks arvasime. Keskkooli tüdrukud saavutasid eelmisel aastal Tallinnas II koha ja üle-eelmisel aastal võitsid põhikooli tüdrukud I koha. Sel aastal alustasime treeninguid Andres Sõbra juhendamisel. Treenime koolidevahelisteks võistlusteks kuni nende alguseni (peaksid algama veel sellel poolaastal). Kui on ka peale võistlusi soov tõsiselt treenida, siis tuleks kokkuleppele saada nii juhendajaga kui trennis käijatega. Kõikidel huvitatutel paluks ühendust võtta minuga või rääkida kehalise kasvatusesõpetajatega.

Riita Oidsalu 11^b

Lastekoor

Aeg: neljapäeviti 7.tund (või 8.tund)

Koht: klass 107

Juhendaja: Heli Roos

Sihtgrupp: 5.-9.kl. tüdrukud

Reaalkooli lastekooris laulavad tüdrukud, kellele ühest muusikatunnist nädalas ei piisa ning kes soovivad oma vokaalseid võimeid ja mitmehäälsel laulmise oskusi kooritunnis arendada. Loomuliku osana kuuluvad iga koori juurde esinemised - jõulukontserdil, kevadkontserdil ja laulupidudeltki on meie kooli lastekoor alati osa võtnud. Kooril on I

kategooria ja koorist on välja kasvanud ansambel, kes möödunud õppeaastal saavutas vabariiklikul A.Mattiiseni konkursil II koha. Traditsiooniks võib pidada igaaastaseid laululaagreid. Sellel sügisel toimub lastekoori laululaager 5.-6. novembril Saue. Seal on plaanis kohtuda Saue Poistekooriga, veidi ujuda ning loomulikult laulda. Kui pead viisi ja soovid meie tegemistes osaleda, siis just nüüd on parim aeg meile endast märku anda!

õp. Heli Roos

Rahvusvaheline astronoomia olümpiaad

1.-9. oktoobril toimus Krimmis IX Rahvusvaheline Astronoomiaolümpiaad (IAO 2004). Esmakordselt osales astronoomia olümpiaadil ka Eesti koondis.

1. oktoobri pärastlõunal startis Tallinna Lennujaamast Tallinn-Kiiev lennuk, pardal muuhulgas ka Eesti koondis Rahvusvahelisele Astronoomia Olümpiaadile. Sinna kuulusid Edvard Ljulko ja Annika Tiko Tallinna Reaalkoolist, Andrei Lošitski ja Jana Tsherkashina Narva Humanitaargümnaasiumist ning juhendajatena olid kaasas astronoom Jaak Jaaniste ja NHG füüsikaõpetaja Nadežda Tsherkashina. Kokku oli võistlejaid 20-st riigist Jaapanist Brasiiliiani.

Olümpiaad toimus Krimmi lõuna-ranniku väikelinnas Cimeizi's, mis asub Sevastopoli ja Jalta vahel. Cimeizi lähedal asub ka paljudele eestlastele tuntud Pääsupesa loss. Majutus oli väikelinnast paari kilomeetri kaugusel Katseveli küla keses.

Olümpiaadi ülesanded olid väga laia amplituudiga. Kokku toimus osalejate eri oskuste kontrollimiseks

kolm vooru: vaatlusvoor – tähistaeva ja tähtkujude tundmine, teooriavor – teoreetiliste mudelite ja probleemide lahendamine, praktiline voor – praktiliste probleemide lahendamine ja vaatlus-andmete töötlus.

Kõik ülesanded tõlgiti osaleja emakeelde, kaasa arvatud eesti ja "india-inglise keelde". Siiski oli olümpiaadil osalejale väga soovitatav osata vähemalt üht olümpiaadi kahest ametlikust keelest: inglise ja vene keel. Õnneks on Tallinna Reaalkoolis siiani keeli korralikult õpetatud

Eesti koondis Musta mere ääres. Vasakult: Annika Tiko (Reaalkooli 10a), Jana Tsherkashina (NHG), Nadežda Tsherkashina (juhendaja, NHG füüsikaõpetaja), Jaak Jaaniste (juhendaja, Tartu Tähetorni astronoom), Edvard Ljulko (Reaalkooli 10b) ja Andrei Lošitski (NHG).

ja selles osas probleeme ei tulnud.

Tulemuste kohapealt võib ära märkida, et kõrgeid kohti eestlastele

meie teadmised seekord veel ei toonud. Osalemine oli rohkem olümpiaadi ja selle sisuga tutvumiseks. Vanemas vanuserühmas oli 36 võistlejat, kus Edvard sai 33. koha ja Andrei 36. koha. Nooremas vanuserühmas oli kokku 40 võistlejat, kus Annika saavutas samuti 33. koha ja Jana 36. koha. Kõrged kohad nõuavad ka põhjalikumat ettevalmistust, mille jaoks on palju häid ideid, nt. võimalus õppida Peterburgi ning Krimmi professionaalide käe all ja teha koostööd Leedu koondisega, sest on siililegi on selge, et võistlemiseks selliste riikidega nagu India ja Hiina, mille meeskond valitakse välja potentsiaalselt sadade miljonite koolilaste seast, on väikeriikidel nagu Eesti ja Leedu ainuke võimalus rõhuda just ettevalmistuse kvaliteedile. Kahjuks võivad need head ideed aga takerduda mitte nii hea rahandusliku poole taha.

Peale ülesannete lahendamise jäi võistlejatel siiski üle ka piisavalt palju vaba aega, et tutvuda kahe kohaliku observatooriumiga ning seal tehtava teadustööga ja nautida Krimmi lõunaranniku kaunist loodust. Pole ime, et sel ajal kui Eestit varjutas NSV Liidu raudne eesriie, oli just Krimmi lõunarannik suvitajatele samasuguseks paradüümsiks kui on tänapäeval Kariibi mere saared. Mägismaa astangud, mis kaitsevad külma põhjatuule eest, teevad ta suurepäraseks suvituskohaks. Isegi olümpiaadi ajal (oktoobris) oli vesi ikka veel üle 20 kraadi soe.

Siin

võiks kah midagi olla...

Eks tule ja kirjuta meile!

reaali.poiss@real.edu.ee

Kolm linna võistlesid füüsikas

22. oktoobril toimus juba neljas füüsikavõistlus kolme Eesti linna - Tallinna, Narva ja Kuressaare vahel.

Seekord oli üritus Tallinna korraldada ja muidugimõista toimus see meie koolis. Võisteldi kahe vanuserühmas - ühes põhikool ja 10. klass, teises ülejäänud. Kumbki rühm pidi lahendama 6 teoreetilist ülesannet, millest arvesse läksid 4 enim punkte saanut.

Ülesanded ning ka mõned tekkinud organisatoorsed probleemid lahendatud, võisime

siirduda sööklasse, kus kehakinnitamine kõrval puhkes üsna äge arutelu õigete-valede lahenduste teemal.

Võistlusele pandi pidulik punkt samal õhtul. Noorema rühma võitis maksimumpunktidega (40p) Andres Laan Tallinna Inglise Kolledžist. Vaid punkti vähem said Tallinna Reaalkooli kümnendik Jaan Katus ja Tallinna Tõnismäe Reaalkooli õpilane Jevgeni Matjušev. Vanemas rühmas võimutses Reaalkool: I koha saavutas Siim

Ainsaar (40 punkti), II oli Jaan Vajakas (37 punkti), III-IV kohta jagasid Ott Rebane ja Tallinna Humanitaargümnaasiumi õpilane Vladislav Belous (34 punkti).

Nagu näha, võimutses Tallinn; Narva jäi erinevalt eelmisest korrast selgelt maha. Igatahes loodame võistlustraditsiooni jätkumist. Reaalkool on endiselt tasemel!

Siim Ainsaar 12^a

Edvard Ljulko 10^b
ja Annika Tiko 10^a

Kuidas me Juhaniga kokku pidime saama

Pärast juhtunu analüüsimist võib kindlalt väita, et meil polnud eesootavast aimugi, kui ühel päeval selgus et 2 reaalkooli õpilast ja 1 õpetaja on kutsutud Ameerika Ühendriikide uue suursaadiku vastuvõtule. Vastuvõtule saadetud löögirühma kuulusid Mart Kuurme, Mariana Maidla ja mina.

Vaatamata kõigile meie vastu töötanud loodusjõududele, mind bussis varitsenud piletikontrollidele (ma ei julgeks täielikult välistada, et tegu võis olla ka vaenulike riikide luureteenistustega) ning raskustele, mis olid seotud USA suursaadiku residentsi asupaiga täpse määramisega, jõudsime me määratud kohta (saadiku residentsi) 17:45 ehk 15 minutit varem, kui seisiks kutsel. Hoovis valitsev surmavaikus ennustas halba, kuid ikka veel aimamata meid ees ootavaid raskusi astusime me julgel sammul sisse hoovi, kus peale Falcki turvamehe puhus vaid jääne põhjatuul.

Meie suurimad hirmud said kinnitust, kui sisenesime majja. Me olime esimesed külalised. Ees oli ootamas vähemalt 10 piinarikast minutit teiste külaliste saabumiseni. Meie ehmatust õnnestus vähenendada aga Ameerika Ühendriikide uuel suursaadikul Aldona Zofia Wos'il, kes võttis meid vastu otse uksele koos oma kahe hästi toreda lapsega. Suursaadik andis mõista, et erinevalt teistest külalistest, kes on kutsutud järgides protokolli, oleme meie (täpsem oleks küll öelda Eesti kooliõpilased/õpetajad või Tallinna Reaalkool) kutsutud tänu sellele, et tema seda soovis.

Pärast käesurumist, viisakusavaldusi ning oma nimede külalisteraamatusse kirjutamist, suruti meile kätte veiniklaasid, pakuti kilusuupisteid ning juhutati järgmisse ruumi. Veidi aega pärast paariminutilist seismist, lakke vaatamist ja muud põnevat ilmus ei kusagilt meie juurde Paul (loe pool), kes nagu kohe selgus, on Ameerika Ühendriikide konsul Eestis, oma naisega. Paul oli väga sõbralik ja lahe mees. Ta tutvustas meile selliste diplomaatiliste vastuvõttude võlusõna smjuusing, (vähemalt nii seda hääldati) mis sisuliselt oli õpetus, kuidas diplomaatilistel vastuvõttudel hakkama saada, juttu alustada, kuidas käituda ja muud taolist. Lisaks kuulsime me Paulilt tõeliselt hirmuäratavat nimekirja inimestest, kes sellele vastuvõtule kutsutud olid. Kutsutud: Eesti Vabariigi peaminister, Riigikogu spiiker, kogu Eestis resideeriv diplomaatiline korpus, veel kamaluga valitud Riigikogu liikmeid ja ministreid ning meie.

Olukord hakkas teravnema 18:00 ja

18:10 vahel, kui hakkasid saabuma kutsutud külalised. Lärmavad suursaadikud ida poolt oma saatjatega, Ene Ergma, Soome ja Suurbritannia saadikud, Riigikogu väliskomisioni esimees Marko Mihkelson, Reaali oma poiss rahvastikuminister Paul-Erik Rummo ja teised staarid. Aga Juhan ei tulnud - tema oli samal ajal Urmas Oti õnnelikus tunnis ja lappis enda ning valitsuse mainet pärast Lihula sündmusi.

Nüüd aga kõige tähtsamast ehk siis söögist ja joogist. Kokad, kelnerid, kogu teenindav personal oli pärit kohast nimega Egoist ning kulmineerus Dimitri Demjanovi endaga. Niisiis menüüs: suur valik eestipäraseid tikuvõileibu kilust kamani, mis polnud just suurem asi, kuid selle pisikese iluvea parandasid täielikult tõeliselt hõrk ning poolmahlane lõunamaiste ürtidega maitsestatud õrnroosa lõhe, fantastilised kapsa- ning porgandipirukad, mida Keskturult naljalt ei leia, ning martsipani-kohupiima tort maasikakastmega, kaunistatud maasikate ning piparmündi lehega - nimi räägib enda

eest. Joogivalikust ajalugu vaikib. Vihjena võib vaid öelda, et see oli enam kui rikkalik.

Vastuvõtul tutvusime me paljude väga huvitavate inimestega: uue saadiku protokolliülem, erinevad USA ärimed, keegi herra kultuuriministeeriumist, kes minu arvates suudaks oma kohatu, igava ning lõputu jutuga ka tappa, erinevad saadikud, kelledest jäi eriti laheda mehe meelde Jaapani ajutine asjur Eestis, Keiichi Hasegawa ja paljud teised. Miks just teid vastu võtule kutsuti, mitmendas klassis te käite ning mida edasi õppima hakkate olid peamised (ainsad) küsimused, mis meilt küsiti. Vastuvõtu tipuks jäi aga igal juhul hetk kui Aldona Zofia Wos nimetas meid oma kõnes kui õhtu aukülalisi ja kogu seltskond meid vaatas.

To sum up, täitsa lahe oli ning ma soovitan kõigile sellistel vastuvõttudel käia.

Ove Kangur 12b

Traditsioonist, 21.oktoobri omaloominguõhtust ja loomingut pärssivatest teguritest

Realistidel on üks kena traditsioon, kus huvitavad inimesed saavad kokku ning esitavad oma loomingu. Need on omaloominguõhtud. Reaali omaloomingute kava mitmekesisuse saladus peitub avatuses - kõik loominguühenduse hingega noored on oodatud, rahvas kuulab põnevusega ja vaikselt, kui lavale astub järgmine looja.

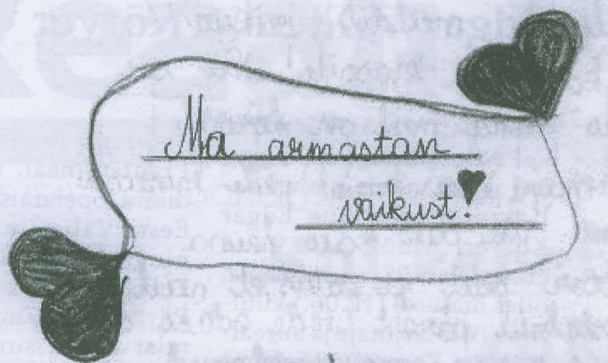
Näinud mitu aastat taolist rõõmustavat pilti, oligi 21.oktoobri me sööklas toimunud omaloominguõhtu üsnagi negatiivseks üllatuseks: kohal oli vaid umbes 30 inimest, kellest pooled olid esinejad ja korraldajad. Mis on ometi lahti!? Kas Reaalist on loominguühendused kadunud? Ei tahaks hästi uskuda. Või pole loominguühendused inspireeriv periood veel kätte jõudnud? Või on selles süüdi see, et me õpime kusti-, kirjanduse- ja muusikatundides vaid teooriat ja vastava ala ajalugu ning loomingu tegeleme minimaalselt? Tuleks ju õpetada ka

inimesi ennast väljendama, et reaalsete teadmiste kõrval me üldine intelligents ei kannataks!? Järgmiselt omaloominguõhtult ootaks küll suuremat osavõttu.

Kuid õnneks tulnud ei pidanud petuma: võis kuulata üsnagi omapärast räppduet, Hando Runneli ja tehnilise muusika sümbioosi, kitarriimprovvisatsioone Jimi Hendrixi teemadel ja südamlikke luuletki. Sügava mulje jättis oma laule kitarri ja küünlavalguse saatel esitanud Ingel 21.koolist, kelle kohta oli hiljem vaid kiidusõnu kuulda.

Realistidele peab jääma üks väljund, kus saab enda loomingu vabalt ja tsenseerimata esitada, kus kedagi ei praagita välja, kuna kellegi meelest pole tema loodu küllalt hea, nagu pahatihti kontsertidel ja konkurssidel juhtub. Reaalil on omaloominguõhtud - seetõttu on kõik pisutki õnnelikumad, pea öitsvaid ja häid mõtteid täis.

Martin Küttim 10b

Me õpime Tallinna Reaalkooli 4^b klassis. Meie klassiruum asub otse parkla vastas.

Käime koolis nagu tavaliselt igal aastal, ainult et sel sügisel on akna taga hirmus lärm. Nimelt kohtumaja, mis asub Tallinna Reaalkooli väikese maja kõrval, ehitatakse, ja see müra kostub klassi. Saame aru, et Tallinn vajab kohtumaja, ainult kas seda peab tegema just siis, kui meie õpime? Kõva lärmi sees ei saa korralikult õppetööle keskenduda, teiste inimestega rääkida ega isegi mõelda. Me ei saa õppida, kuigi me seda väga tahaks. Klassiakna taga olev lärm ei lase meil kuulda, kui õpetaja midagi seletab või kui

õpilased vastavad. Tundide ajal laudad värisuvad ja aknaklaasid võbisevad. Kunsti tunnis oli meil gvaššidega töö ning loomulikult oli meil vaja ka vett, mis antud olukorras loksus topsis ja pintsliga maalides käsi väris. Lärm tekitab meile peavalu ja suurt väsimust, mis on üks põhjustest õppimise võimatuks muutumisel.

Ehitustööd pidid olema valmis esimeseks oktoobriks, aga mis kuupäev praegu on?! Kui nad laupäeval ja pühapäeval tööd teha ei taha, siis võiksid nad suuremat lärmi tekitavad tööd vähemalt õhtupoolikuti teha, kui meil tunnid läbi on.

Loodame, et renoveerimistööd saavad varsti valmis ja võime jälle rahus õppida!

4^b klass

Kuidas nad suudavad niimoodi teha?

Kolmapäeval, 20. oktoobril käisime ühte väga lähedat etendust vaatamas – breik-tantsu. Meile esinesid kuus poissi, kellest enamus olid treeninud kaks ja pool aastat, üks oli koguni neli aastat. Treenima võib hakata igas vanuses: kolmeselt või hoopis vastupidi, nt. üks poiss oli näinud oma ihusilmaga, et kaheksakümne-aastane tädi breikis.

Mulle see etendus väga meeldis. Tõeline õudukas – kuidas nad suudavad niimoodi teha – mööda seina joosta, selja peal keerutada, tagurpidi saltot teha jms. Breiktants on vähemalt minu jaoks väga huvitav ja lahe ala. Soovitan kõigil vähemalt üks kord breiktantsu vaatamas käia – see on nii huvitav, vahva ja tore ala, mõnikord mõtled, et kuidas nad ikka suudavad nii hulljulgeid asju teha.

Merili Arjakas 4^a

4^a klass retsenseerib filmi „Karlsson katuselt“

Film räägib poisist, kelle nimi on Väikevend. Tal pole sõpru, aga ühel päeval lendab ta akna ette Karlsson. Karlsson on trullakas, oma parimates aastates mees, kelle selja peal põriseb propeller mootor. Väikevend ja Karlsson läbisid koos palju seiklusi.

Jan-Gustav Ahlberg

Mulle meeldis Karlssoni

ja Väikevenna seiklustest justustavas filmis kõige rohkem see, kui Karlsson tuli esimest korda Väikevenna akna taha. Algul Kristen ei uskunud teda, aga pärastpoole tuli Karlsson uuesti akna taha. Ta lubas Väikevennal oma seljas lennata. Niimoodi möödus neil kiiresti koosolemise aeg.

Veel meeldis mulle see koht, kui Karlsson ja Väikevend kummitasid proua Sokku ja vargaid. Nad otsisid Karlssonit, sest ajalehes oli kuulutus: „Lend-ufo leidjale preemiaks 100 000

krooni!“. Kui nad Karlssonit voodist otsisid, pani ta vargad kappi kinni.

Andreas Härma

Mina soovitaksin kindlasti kõigil raamatut lugeda ja neile, kellele Karlsson meeldima hakkab, ka seda filmi vaatama minna. Väga hea multikas oli, tõesti suurepärase ja eelkõige lõbus ning naljakas.

Merili Arjakas

Fotokonkurss

Reaalis toimub kooliteemaline fotokonkurss. Pildistada võib kooli igapäevaelu, väljasõite, klassikaaslast, õpetajaid vms. Pildid riputatakse üles ja žürii valib välja parimad. Parimatele auhinnad ja osavõtjatele hinded kunstiõpetuses.

Osaleda võivad kõik 5.-12. klassi õpilased, soovitatav on kasutada digitaalkaamerat.

Piltide limiit on saatjate hulgast, ja täpsustatakse hiljem. Pilte võib kergelt töödelada. Esitamise tähtaeg on 22. november. Pildid tuleb plaadile salvestada ja õpetajate tuppa viia, võimalik on ka interneti kaudu laadimine.

Küsimuste või mõtetega pöörduda huvijuhi poole või

foto.reaal@hot.ee

56 631 904

Õpetajad ütlevad...

Erkki Otsman:

"Keegi kedagi ilastama ei hakka, sellist asja ei ole!"

"Kes keda imeb või mis mida..."

"Inimene sööb, loomad õgivad."

Bioloogiaõpetaja Raa:

"Marek, on teil pikk?"

"Homme (teisipäeval – toim.) on mul 2 auru."

Kuurme:

"Üks öö on vahepeal, küll jõuab"

"Keeks ei pea vastu"

"Ma hoiaks suvetemperatuuri taskus ja võtaks selle välja talvel"

"Üks tund vähem magada - 8% õnnetunne väheneb."

"Käisite saia ostmas? Andke mulle!"

"Tahab keegi mind lüüa vä? Lõön ise enast."

"Ma loodan, et kõik selles töös eksivad"

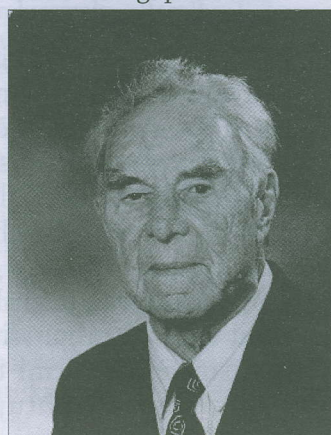
"Kui kõrgele koerad kuulevad? Mina ei tea, mul pole koera."

Õpilane tuletatud valemi kohta: "Miks te seal neid nii ümber

Edgar-Voldemar Kõrver 1906-2004

Sel ajal, kui õpilased läksid suvepuhkusele, kutsuti ära igavikuteele meie kooli vanim vilistlane Edgar Kõrver. Ainult paar kuud enne tema 98. sünnipäeva, olles matusel (12.06.) kuulsime (siinkirjutaja ja auralist Märt Karmo), et tegemist oli imetlemist vääri realistiga. Peale Reaali lõpetamist (cum laude) siirdus Kõrver Tartu majandust õppima, omandas õppetöö kõrvalt prantsuse keele ning peale TÜ lõ-

petamist täiendas ennast Prantsusmaal. Peale studiumi lõpetamist sai ta koha Eesti Välisministeeriumis ning tõusis kiiresti, olles Eesti konsuliks Inglismaal. Pärast kodumaale naasmist oli ta sundasumisel Venemaal. Tagasi tulles oli tal rangelt keelatud töötada Tallinnas. Ta töötas Tartu Piimakombinaadis. Tubli finantsistina tõstis ta TP tasemele, mida kombinaadi endine direktor nimetas fantastiliseks. Tema ajal valmistati võipiima ja šveitsi juustu. Et nautida muusikat, õppis ta (pensionärina) Tallinna konservatooriumis. Oma pikka iga arvab ta olenevat tema matkadest ja süstemaatilistest jalutuskäikudest.

Taoline oli Edgar Kõrver - 98-aastane realist Tallinna Reaalkooli 39 lennust.

Portreekirjelduse koostas
Rein Mutt

paigutasite?" Kuurme vastab: "Tahtsin"

"Jalgpall on selline pall, mis alati ei lähe väravasse."

"Füüsikas pole ühtegi täpset arvu."

"Mehaanika päheõppimine on eluohtlik!"

Aavaste:

"(Tammsaare süül võib-olla

on teile jäänud selline arvamus): vana aja inimesed olid ikka imelikud küll - nad uskusid jumalat ja tegid veel tööd ka!"

"Aa, mis ma tahtsin öelda! Need kommentaarid siin (kirjanditel) ei ole mõeldud teie solvamiseks, vaid teie arendamiseks. Alguses oli küll plaanis kirjutada midagi head ka"

Tulevased üritused

10.nov. – 10-ndatele klassidele keskajatuund

12. nov. – märgipidu

13.nov. – esimestel klassidel isadepäeva tähistamine

26. nov. – kodanikupäeva viktoriinid

26. nov. – rebaste päev

Reaali Poiss

Tallinna Reaalkooli ajaleht nr. 5 (54) oktoober/november 2004

peatoimetaja
toimetaja
kujundaja

Maili Madissoon
Elo Madissoon
Janika Leisalu

Reaali Poiss ilmub iga kuu mahus 6-8 lehekülge ning on tasuta.

Võrguleht: <http://rp.real.edu.ee>

Ühendus: reaali.poiss@real.edu.ee, reaalipoiss@hotmail.com